

staa, at det havde vist sig ved de afholdte Amsraadsvalg sidste Foraar, at der kun sad smaa virkelig frisindede Mindretal rundt omkring i Amsraadene, og at Fler-tallene gennemgaaende vare konservative. Jeg maa tilstaa, at jeg har en helt anden Opfattelse af, hvorledes Amsraadenes Flertal og Mindretal se ud i Øjeblikket, men det kan være, at det ærede Medlem har anlagt den samme Maalestok paa Amsraadene, som det socialdemokratiske Parti her i København for nylig har anvendt ved det nys afholdte Borgmestervalg, idet det med megen Styrke hævdede, at det radikale Venstre i København var et meget konservativt Parti, et Bourgeoisiparti, der, naar det kom til Stykket, i saadanne Spørgsmaal, som der der var Tale om, løb sammen med Antisocialisterne og Højremændene for at danne et konservativt Flertal. Er det denne Maalestok, som det ærede Medlem har ment at burde anlægge paa Amsraadene, kan han maaske faa Ret, men saa bliver der ikke andre virkelig frisindede tilbage end de Amsraadsmedlemmer, der ere valgte af det socialdemokratiske Parti, og jeg skal indrømme, at de ere baade faa og i Mindretal. Men jeg har ganske vist en helt anden Opfattelse af Amsraadenes Sammensætning end det ærede Medlem.

Hvad endelig Spørgsmaalet om Amsraadenes Valg af Formand angaar, skal jeg sige, at det falder principielt set godt i Traad med det Lovforslag, jeg har haft den Ære at forelægge, og som har været til 1ste Behandling her i Tinget, om Valg af Byraadsformænd, men jeg kan gøre en tidligere Indenrigsministers Udtalelser fra i Fjor angaaende dette Spørgsmaal til mine. Han gjorde opmærksom paa, at de praktiske Vanskeligheder, der ville være forbundne med at lade Amsraadene selv vælge deres Formænd, ere betydeligt større end Vanskelighederne, naar det drejer sig om byraadsvalgte Borgmestre. Udtalelserne findes i Rigsdagstidenden for i Fjor, Sp. 2224. Jeg erkender, at den daværende Indenrigsminister havde Ret i at tale om de praktiske Vanskeligheder ved dette Valg af Amsraadsformand, ikke ved selve det at lade ham vælge, men ved at faa en af Amsraadet selv af dets Midte valgt Formand, thi de ere overordentlig store. Det maa huskes — jeg skal, som

sagt, ikke komme dybt ind paa det — at en Amtskommune er en ret stor Kommune i den Forstand, at der hører en Mængde Sognekommuner ind under den, og at Amsraadskontoret — som jeg vel maa kalde det for ikke at blive misforstaaet, idet det er noget andet end Amtskontoret — af mange Grunde maa være i en af de Byer, der, hvad Jernbaneforbindelse o. s. v. angaar, ligge nogenlunde centralt for Amsraadskredsen. Der er en Mængde Oplysninger, som det er nødvendig for Sogneraadsformænd og andre at søge paa Amsraadskontoret. Der er Spørgsmaal vedrørende Amtssygehuse og mange andre Anliggender, som gøre det nødvendigt at have et Amsraadskontor i en Købstad, men dette betinger igen, at enten maa Formanden sidde der visse Timer hver Dag for at give Udbetalingsordrer, Raad, Vejledning o. s. v. — hvad der vil være vanskeligt, hvis det skal være et af Amsraadsmedlemmerne, da der, som bekendt, bortset fra Bornholm, ikke vælges Amsraadsmedlemmer af Byerne —, hvorved han omtrent bliver nødt til at tage Bopæl i den By, hvor Kontoret er, eller ogsaa maa man have en Kontorchef, eller hvad man skal kalde ham, paa Amsraadskontoret, saa at Formanden kun kom ind en Gang imellem. Kontorchefen, der sad paa Kontoret og havde sine Folk til at føre Regnskabet o. s. v., blev altsaa den ledende, og man kunde da vanskeligt i et Amsraadsmøde undgaa at have denne Mand siddende ved Siden af sig, ikke alene for at føre Amsraadsprotokollen, men ogsaa som den, der i mange Tilfælde maatte give Oplysninger om de Sager, der forelaa til Afgørelse, med andre Ord, man fik en Kontorchef, eller hvad man vilde kalde ham, der sad i Amsraadet, ikke just som den, der dirigerede, for det gjorde selvfølgelig Formanden, men som den, der var Indehaver af en Mængde af de Oplysninger, paa Grundlag af hvilke Amsraadets Afgørelser maatte træffes. Jeg gør altsaa opmærksom paa de Vanskeligheder, Ministeren i Fjor ikke vilde komme dybere ind paa, men om hvilke han erkendte, at de ere af en saadan Art, at det ikke gaar an at afgøre denne Sag ved to Linier i et Lovforslag og saa henstille den til senere Ordning. Det er klart, at der kræves en omhyggelig Overvejelse, inden man lader Ams-